

Карповець Руслана Леонідівна

ruslana_karpovets16@ukr.net

студентка бакалаврату спеціальності «Соціальна робота»

Науковий керівник:

Колотило М.О., к. філос. н., доц. кафедри філософії

ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

ЗНАЧЕННЯ ВОЛОНТЕРСТВА У ЧАСИ ПАНДЕМІЇ

Національні лідери різних держав вже порівняли пандемію коронавірусу з новою сучасною формою війни. Навіть найбільш розвинені країни виявилися не готовими до зустрічі із загрозами COVID-19. Очевидно, що і Україна не стала винятком.

Якщо, наприклад, в США волонтерство вже давно вважається нормою життя й усіляко підтримується у численних форматах від різноманітних акцій допомоги до спортивних змагань, то в нашій країні воно набрало обертів лише протягом останнього десятиліття. Наразі ситуація нагадує період Майдану та перші роки війни з Росією, коли країна вистояла, насамперед, завдяки волонтерам та активістам.

На жаль, зараз Україна змушена вести війну на два фронти. Натомість згуртовані спільною місією добровольці, не втрачаючи надії, беруть участь в боротьбі за життя. У всіх областях країни розгорнувся потужний волонтерський рух, до якого залучені підприємства, організації та небайдужі громадяни.

Волонтери працюють безперервно, щоденно зменшуючи ймовірність ще більш негативних наслідків вірусу. Забезпечення лікарень всім необхідним (від апаратів ШВЛ та захисного одягу для медперсоналу до гарячих обідів), розвезення медиків на роботу автомобілями водіїв-волонтерів, піклування про пенсіонерів та безпритульних – це лише декілька напрямів реалізації сучасних волонтерських ініціатив.

Кожен волонтер у боротьбі з COVID-19 усвідомлює одне з найперших правил, яке говорить про те, що думати потрібно глобально, а діяти локально. Безсумнівно, увесь світ постраждав від коронавірусу та подальших наслідків карантинних обмежень, але найпростіший спосіб зробити великий внесок та забезпечити безпеку – це розпочати свої зусилля у власній громаді.

Безсумнівно, волонтери потрібні зараз у всьому світі, як ніколи раніше, щоб забезпечити полегшення тих наслідків, які COVID-19 завдав суспільству. Некомерційні осередки у багатьох секторах відчують збільшення потреб у добровольцях через безпрецедентну пандемію. Волонтери є серцем багатьох організацій, які покладаються, перш за все, саме на їх допомогу. Насправді більшість некомерційних організацій не змогли б досягти цілей без підтримки волонтерів. Вони допомагають з пошуком і закупівлею необхідного обладнання для лікарень та забезпечують медичних працівників всіма потрібними захисними засобами.

Поточна ситуація, що стосується COVID-19, вимагає запровадження протоколів для захисту здоров'я персоналу, клієнтів та волонтерів. Ці протоколи включають стратегії соціального дистанціювання, охорони здоров'я та поінформованості про стан здоров'я та запровадження тактики гнучких змін.

Сьогодні багато хто з нас відчуває себе занепокоєним і стурбованим, бажаючи зробити щось для покращення обставин нашого світу. Коронавірус, безперечно, об'єднав нації. Люди створюють у соцмережах групи допомоги. Волонтери працюють по всій країні, у кожному місті та районі є добровольці, які гуртуються задля спільної мети. Навіть перебуваючи вдома, є безліч можливостей займатися волонтерством.

У червні 2020 року Українська Волонтерська Служба спільно з Дитячим фондом ООН в Україні запустили проєкт «Мій телефонний друг», метою якого є шляхом об'єднання волонтерів та їх підопічних у телефонних розмовах встановлення довіри між поколіннями та інформування про правдиві речі, що розвіюють фейки. Майже 40% телефонних волонтерів – підлітки віком 13-18 років, які готові у вільний час підтримувати свого телефонного друга. Адже підтримати людину по телефону просто й не потребує значних зусиль, до того ж, абсолютно безпечно в умовах пандемії.

В ситуації, яка триває наразі, важливо розуміти, що самотужки людина навряд чи спроможна врятувати світ, але для об'єднаних зусиль усіх свідомих громадян немає нічого неможливого.